

Megjelenik e lap mindennap,
pénteket kivéve.

Előfizetési ár:
Helyben a hátralévő sziniidényre: 2 frt. 50 kr.
Vidékre " " " 3 " " "
Helyben egy óra ad 100 oszt. ért.

Mindennapi hirdetések elfogadását kétszer hasábozott sorért 5 újkr., ismétléseknél 3 újkr. Előfizetési díj minden hirdetésből 30 újkr.

A PAJKOS

ISKOLAGYEREKEK.

Bohózat 1 felvonásban, delokkal. Irta Nesztrai, magyarosítá Mavi Mihály.

(folytatás)

NYOLCZADIK JELENES.

Kurucz, mindjárt Náncsi.

Kurucz. Iskolamesterré lenni, aztán hozzá jó étvágygyal, egészséggel birni, minden héten kétszer beretválnozni, ez aztán valami.

Náncsi. (középről) Ő elment. — De édes atyám! ön oly felindult, oly vidám.

Kurucz. Remény, öröm, kilátások, a körülmények hatalma.

Náncsi. Oh az igen szép.

Kurucz. De a körülmények hatalma nem

szép, mert ezeknél fogva kell Gyuricának jutalmat kapni.

Náncsi. No hát ad az ember ennek az ostoba gyerekeknek is valamit.

Kurucz. Éppen ebben fekszik a nehézség, ő igen ostoba, én pedig igen igazságos vagyok, így a jutalomból nehezen lesz valami.

Náncsi. Tán ez szorgalomra lelkesi őt és

Kurucz. (belevág) Az is igaz, ő a legtunyább gyerek az iskolában, leginkább van szüksége, hogy szorgalomra, ha unáskópp nem lehet, jutalom által is ösztönöztessék.

Náncsi. E tekintetben ő többet érdemelne mint jutalmat.

Kurucz. Megint igazad van — kapja meg Gyuricza mind.

Náncsi. Aztán mit kapnak a többiek.

Kurucz. Semmit.

Náncsi. De a val nem elégsznek meg.

Kurucz. Akkor megverem őket.

Náncsi. Akkor aztán sírnak, rínak.

Kurucz. Majd kibékülünk. Minden mulandó

a világon, 100 év múlva egészen más gyerekek lesznek.

Náncsi. De az igazság.

Kurucz. (fejét vakarva) Persze, persze, — ez az átkozott igazság — hm! hm!

Náncsi. Ugy tetszik, mintha a gyermekeket hallanám jöni.

Kurucz. (a falórára tekint) Ugyvan, itt az idő, a leczkésztetés kezdődik, hozd el a kávémat. (Náncsi el)

KILENCZEDIK JELENÉS.

Kurucz, Gondos, a gyerekek mind, Lószőr Balázs, Goromba Sebestyén, Petrezselyem Péter, Róka Antal, Gyuricza. (páronkint masíroznak el előtte.)

Vielka-mars.

Gyermeknek iskolába kell járni — tanulni!

Mert ki examenben nem tud felelni,

A neve számár;

Törjük fejünk,

Hogy tudósok legyünk,

Bölcsesség, tudomány,

Csak úgy dől belénk aztán.

(a kar után mindnyájan a színpad elejére állanak.)

Gyuricza. (Petrezselyemmel verekedvén) Hogy mersz te eleibem állani, mikor én az intendáns fia vagyok.

Péter. Az iskolában egyik gyerek olyan mint a másik.

Gondos. Hát ott mi baj van megint.

Gyuricza. (Péterhez) Én ifju ur vagyok.

Péter. Eh, eh. (csúfolva)

Gyuricza. Iskolamester ur, Petrezselyem Péter csúfolódik.

Kurucz. (ki a gyermekek bejövetelekor tekintélyesen a katedrára lépett) Petrezselyem, utoljára mondom önnek.

Több gyermek. Péter semmit sem csinált.

Kurucz. Csendesen ifju urak, ki-ki üljön le saját helyére. (a gyermekek Gondos minden csitítása dacára lármázva rohannak helyeikre)

Péter. (a láрма közben) Lelöklek, ez az én helyem.

Antal. Cseese János a fejemre mászik.

Mind. Ne bántsd az üstökömet — mindjárt pofon ütlek — hagyj békét — lehuzta a tarisznyámat.

Gondos. A maga helyére megy mindenik?!

Kurucz. De ifju uraim, miféle gyerekek önök? (a legcsintalanabbhoz megy s a lineával

körmeire üt, ez nagy pedántsággal történik, aztán visszamegy a katedrára)

Tehát most csendesség, kezdjük el a cathalogust. Megint látok néhányat, a kik nincsenek itt. (olvasva) Gondos Ferencz.

Gondos. Itt vagyok.

Kurucz. Az igen természetes, szép volna ha maga a felügyelő itt nem volna. (olvas) Fontos György!

Gyuricza. (félíg sirva) No nem látja, hogy itt vagyok?!

Kurucz. (igen nyájason) Tudom ifju ur, mindjárt a bejövetelekor észrevettem — édes atyja ura nemde igen jól érzi magát?

Gyuricza. Hát mitől lett volna beteg! azon fél órában, a melyben itt? —

Kurucz. (belvág) Kimondhatlanul örvendek. (olvas) Róka Antal!

Antal. Itt vagyok!

Kurucz. Petrezselyem Péter.

Péter. (nagyon kiált) Itt vagyok!

Kurucz. Ne kiabáljon oly nagyon.

Gyuricza. (ásit) Aha!

Kurucz. Az ifju intendáns urnak talán nem jól tetszett nyugodni. (Péterhez) Petrezselyem, édes mamája ismét ki jár már.

Péter. Tegnap apám vezette haza a koresmából.

Kurucz. Az nem ide tartozik, mi nem azért vagyunk itt, hogy discouráljunk. Tehát már jól van mamácskája Petrezselyem ur.

Péter. Az egyik szeme kék, de ma reggel megint kibékültek.

Kurucz. Hallgasson erről, itt más ezéiből vagyunk.

Antal. (ásit) Aah!

Kurucz. Miért ásit ön?

Péter. (ásit) Ááh!

Kurucz. És ön is — ezt megtiltom.

Péter. Nem tehétek róla.

Antal. Én se.

Péter. Hát Gyuricza, a meg mindig ásit. (ásit) Ááh! — Aztán ha valakit látunk ásitani, vele kell ásitánunk.

Kurucz. Mi balvélemények — ki mondta azt önnek, hogy ha valakit ásitni látunk, (ásit) vele ásitunk?

Mind. (nevetve) Az iskolamester ur ásitott.

Kurucz. Ha még egyszer vala(ásit)melyik merészel — (gyermekek nevetnek) silentium, azt mondom csend legyen.

Péter. Baranyavármegyében.

Kurucz. Micsoda szemtelenség, Péter ur, én önt —

Péter. Én geographiát tanulok.
 Kurucz. (olvass) Görömba Sebestyén.
 Sebestyén. Itt vagyok!
 Kurucz Nyalánk Vilmos!
 Péter. (álhangon) Itt vagyok.
 Kurucz. Hol van ön? nem látom.
 Péter. (mint előbb) Itt.
 Kurucz. Valaki más felelt ön helyett, ki az?
 Gyuricza. (felugorva) Petrezselem Péter
 mondta, hogy: itt vagyok.
 Kurucz. Ugy?! (Petrezselemhez) Ön ma
 büntetést ír a nyelvtudományból.
 Péter. (Gyuriczához). Várj te feladó.
 Gyuricza. Goliát Kristóf sincs itt. — Én
 mind feladom őket azért is.
 Kurucz. Mivelje csak ön szép talentumát,
 hasznát veendő. Kristóf és Vilmos nem fogják
 büntetéseiket elkerülni.

(folytatjuk.)

Isten veled...

Isten veled, életemnek
 Egyetlen egy drága kincse,
 Sirok, ha rád gondolok is,
 Hogy itt az elválás percze.

Kiszenvedél, összezúzott
 Az idő sűrű zápora,
 Bészennyezé ékesség
 Az utca fölsszálló pora.

Merre ragadt balsorsomnak
 Megátkozott csillagzata;
 Vagy olykor ifju életem
 Örömben úszó hajnala.

Mindig velem voltál hiven,
 Nélküled én mit sem tevék;
 Sőt mondhatom látásodban
 Mindenkor örömet lelék.

Midőn szívem szentélyében
 A szerelem vad lángra gyult,
 S ajakimra szöke lánykám
 Égető mézes csókja hullt:

Tanuja voltál mindennek —
 Érzéd koblem dobogását —
 S majd a csalódások miatt
 Sajgó szívem hullámozását.

Isten veled! — te jó barát —
 Egyetlen egy jó kabátom...
 Megbocsáss, a kéayszer visz rá,
 Hogy tőled így el kell válnom.

Hitelező a nyakamon...
 Nincs mit tenni, el kell válnunk!
 De ne busulj, majd reggel a
 Tandlimarkon találkozunk.

TAR CSATÁR.

Vegyesek.

— Dózsza Dániel, „Kolozsvári Közlöny“
 derék szerkesztője s Erdély jeles regényírója „E-
 ronkay Margit“ című legalább kétkötetes regé-
 nyére előfizetést hirdet 1 ft 50 krjával u. p. Előfizet-
 hetni febr. végeig; a könyvek március hóban fognak
 megérkezni. Az előfizetési pénzek szerzőhöz vagy
 Stein könyváruhoz utasítandók.

— A „Hegedűsné emléke“ című ábrán-
 dal, melynek zenéjét a jeles tehetségű Zimay László
 s szövegét Losonczy László szerző, a dícsőft mű-
 vész nő sikerült arcképével s pompás kiállításban
 megjelent, s Rózsavölgyinél 1 ft 20 krért u. p. kap-
 ható — E mű tiszta jövedelmét —, mely már is 331
 ft-ra megy —, a derék Hegedűsné, Hegedűsné strom-
 lékére ajánlotta fel, mely alapösszegnek szaporítását
 a közönség leginkább e mű megszerzése által esz-
 közölné.

— A színészek és írók is megtartandják
 Pesten farsang vége felé szokott kedélyes mulatsá-
 gat a nemzeti színház elsőemeleti helyiségében.

Erkeztek.

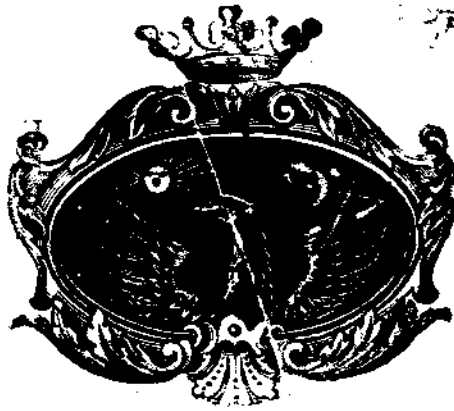
- $\frac{2}{2}$ Báró Kemény Gábor, Dézsről.
 Báró Kemény János, „
 Barth Lajos, földbirtokos, Hapertonról.
 Pattantyus Jakab, Árokljáról.
 $\frac{2}{2}$ Gróf Dégenfeld Pál, Erdőszadáról.
 Csegezi Tamás, földb., Bágyonból.
 Kanda György, földb., Szucságból.
 Vojth Jakab, kereskedő, M.-Láposról.
 Fejér László, cs. k. hivatalnok, N.-Enyedről.

Elutaztak:

- $\frac{2}{2}$ Hossza Theofil, cs. k. hivatalnok, Mocsra.
 Grundhardt Lipót, cs. k. hiv., „
 Harmath Domokos, kereskedő, „
 Dózsza Sándor, földb., Bódre.
 Katona Gábor, „ Szováthra.
 Retkegy István, „ Köhlősrre.
 Sáska Sándor, földb., Dézsre.
 Biró Antal, „ K.-Kpusra.
 Bulbuk Márton, kereskedő, Szamosujvárra.
 Bulbuk Gergely, „ „
 $\frac{2}{2}$ Báró Kemény Gábor, N.-Enyedre.
 Bartha Lajos, földb., Hapertonra.

Tulajdonos és felelős szerkesztő: HAVI MIHÁLY.

NEUZEIT

SZÍNHÁZ.

Felsőbb

engedélyvel.

Kolozsvártt, ma, vasárnap, február 5-én, 1860.

A fennálló országos szini választmány pártfogása és HAVI MIHÁLY igazgatása alatti dalszínhársaság által adatik:

A HUSZÁRCSINY.

Eredeti, s az 1809-diki francia háború huszárcsínyéből merített vigjáték 3 felvonásban, dalokkal és huszár-toborzó táncokkal. Írta Vahot Imre, zenéjét Böhm Gusztáv.

BCU Cluj / Central University Library Cluj

S z e m é l y z e t			
Virág Marcsi, közhusár	Komáromi	1-ső	Ferdinánd.
Borcsa, markotányosnő	Follinsné.	2-ik	Gerecs.
Andró, francia chasseur-káplár	Tar.	3-ik	Felix.
Mogor, huszár őrmester	Palatkai.	4-ik	Alajos.
Kardos Józsi	Tótfalusi.	5-ik	Vadász.
Vékony Ignác } közhuszárok	Szabó Mócsi.	6-ik	Szilasi.
Csaplár	Turcsányi.	1-ső	Bokor.
Csaplárné	Sch. Minka.	2-ik	Beczka.
János gazda	Bőrta.	3-ik	Rudolf.
Neje	Láng M.		Huszárok. Markotányosnők. Chasseurók.

Holnap, Hétfőn, február 6-kán, **Bokor József** javára e színpadon először bérlet-szünetben adatik:

GRANADAI ÉJTANYA.

Regényes opera 2 fely. Kind Frigyes hasonló című színműve után átdolgozta báró Braun C. fordította Havi Mihály. Zenéjét írta Kreitzer.

Helyek ára : Zártszék 70 kr. Földszint 42 kr. Altishti jegy 21 kr. Karzat 18 kr. osztr. ért.

Kezdeté 6 órakor, vége 8 után.